

δὲ μᾶλλον νὰ θαυμάζωμεν καὶ νὰ εὐγνωμονῶμεν, ὅτι αἱ ἀπὸ θαψίλειαν ὕδατος προερχόμεναι ὠφέλειαι ἐνεργοῦνται ὅλαι χωρὶς κάμμιαν βλάβην τῶν ἄλλων ἰδιοτήτων τῆς ἀτμοσφαιρας, χωρὶς συνήθως νὰ ἐμποδίζε-ται ἡ διαφάνειά της, χωρὶς ποτὲ νὰ ἐγγιζεται ἡ ἀνήκουσα εἰς αὐτὴν δύναμις τοῦ διατηρεῖν ἀναπνοὴν, τοῦ διακομίζειν ἤχους, ἢ τοῦ ἀντανακλᾶν φῶς.

Μηχανικὰ Ἀποτελέσματα τοῦ Ἀέρος.

Ὁ ἀήρ ἔχει, πρὸς τούτους, μεγάλην μηχανικὴν δύναμιν. Ἐνῷ ἡρεμεῖ, βασιτάζει ἐντὸς ἑαυτοῦ πληθὺς ἀναρίθμητον ἐντόμων καὶ πτηνῶν. Ὅποτεν δὲ κινῆται, γίνεται ὄργανον ἀξιολόγων καὶ ἀγαθοποιῶν ἀποτελεσμάτων. Ὁ ἀνεμος φέρει ἀδιακόπως νέον ἀέρα εἰς τοὺς τόπους, ὅσοι αὐτὸν χρειάζονται. Ἀέρος ρεύματα περνοῦν ἀδιαλείπτως ἐπάνωθεν τοῦ ὠκεανοῦ, ὑπάγοντα ἐκεῖθεν εἰς ἐκτάσεις ξηρᾶς, ὅπου ἀντικαθίστανουσι τὴν πυρωμένην ἀτμοσφαιραν τῶν πεδιάδων, καὶ τοὺς νοσηροὺς ἀτμοὺς τοὺς ἐκ πόλεων πολυανθρώπων ὑψομένους. Ἐν τῷ μεταξύ, αἱ ὑγιεινὰ αὐταὶ καὶ δροσοφόροι αὔραι μᾶς ἱκανοποιοῦν νὰ διαπλέωμεν τὸν ὠκεανὸν κατὰ διαφόρους διευσύνσεις· ἐπειδὴ τῶν μὲν εὐμεταβλήτων ἀνέμων αἱ ἀλλαγὰι εἶναι τοιαῦται, ὅποιαι συγχωροῦν εἰς τὸν ναύτην νὰ ἐξακολουθῇ ὅπου-δήποτε τὸ ταξιδεῖόν του· ἀλλαχού δὲ τῆς γῆς, πνέουσι τακτικῶς οἱ ἀνεμοὶ κατὰ τὴν αὐτὴν σχεδὸν διευσύνσιν διὰ μῆνας, καὶ οὕτω γίνονται βέβαιον μετακομιδῆς μέσον.

Καὶ εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τῆς ξηρᾶς, ὁ ἀνεμος ἐργάζεται ἀδιακόπως. Μόλις ἐμποροῦμεν νὰ καταλάβωμεν πόσος κόπος κερδαίνεται διὰ τῆς κοινῆς μὲν, ὠραιότητος δ' ἐκείνης μηχανῆς, τοῦ ἀνεμομύλου. Πόσον καλῶς πράττει τὸ ἔργον του! Πόσον τακτικὰ τελειώνει αὐτὸ διὰ μέσων τὸ φαινόμενον τόσον ἀτάκτων! Εἰς διάφορα τοῦ κόσμου μέρη, ὄχι μόνον σῆτος ἀλέθεται, ἀλλὰ καὶ ξύλα πριονίζονται, ἔλη ξηραίνονται, ὕδωρ ἀνυψοῦται ἀπὸ μεγάλα βάρη, καὶ ἄλλα διάφορα ἔργα ἐκτελοῦνται, διὰ τοῦ ἀοράτου, καὶ τὸ φαινόμενον ἀσθενοῦς καὶ ἀστάτου, ἀνέμου. Τὰ ρεύματα λοιπὸν τοῦ ἀέρος εἶναι μὲν τόσον δυνατὰ, ὥστε νὰ μᾶς ἀγαθοποιῶσι τὰ μέγιστα· σπανίως δὲ τόσον βίαια, ὥστε νὰ μᾶς βλάπτωσι πολύ.

Ἀναπολοῦντες ὅλας ταύτας τοῦ ἀέρος τὰς ἰδιότη-τας, καὶ παρατηροῦντες πόσον ἀναγκαῖαι εἶναι τινὲς αὐτῶν καὶ εἰς τὴν ἰδίαν μας ὑπαρξίν, καὶ πόσον ἐξαρτᾶται ἡ εὐζωία μας ἀπ' ὅλας αὐτάς, καὶ ὅμως ὅτι ὅλα τὰ διάφορα τέλη ἐπιτυχαίνονται ὡς νὰ ἦτον ἕκαστον αὐτῶν ὁ μόνος σκοπός, εἶναι τῶν ἀδυνάτων νὰ μὴν αἰσθανώμεθα εὐγνωμοσύνην πρὸς τὸν μέγαν Δημιουργόν, τοῦ ὁποῦ ἡ σοφία καὶ ἡ ἀγαθότης τόσον καθαρῶς βλέπονται εἰς ὅλα τὰ ἔργα του.

ΤΙΜΗ.—Ἄξιος τιμῆς ὁ θῆλων τὸ καλὸν παντὸς ἀνθρώπου· ἀναξιώτατος δὲ αὐτῆς, ὁ ζητῶν τὴν ἰδίαν αὐτοῦ ὠφέλειαν, καὶ καταδυναστεύων ἄλλους.

ΓΟΝΕΙΣ ΚΑΙ ΨΕΥΔΟΛΟΓΙΑ.

ΦΟΒΟΥΜΑΙ ὅτι πολλοὶ γονεῖς διδάσκουν τὴν ψευδολογίαν εἰς τὰ τέκνα των. Πιθανὸν δὲ ὅτι κάμνουν τοῦτο χωρὶς νὰ τὸ καταλαμβάνωσιν. Ἡ μήτηρ, παραδείγματος χάριν, μέλλει νὰ ὑπάγῃ εἰς κάμμιᾶς φίλης νὰ περάσῃ τὴν ἡμέραν, καὶ τὸ παιδίον κλαίει θῆλον νὰ ὑπάγῃ μαζῇ της. Διὰ νὰ τὸ ἡμερώσῃ, τοῦ λέγει ὅτι θῆλει ἐπιστρέφειν μετ' ὀλίγον. Ἐκβαίνει λοιπὸν αὐτῇ, τὸ δὲ παιδίον, λυπημένον διὰ τὴν ἀπουσίαν της, περιμένει ἀνυπομόνως. Πᾶσα ὥρα φαίνεται χρόνος· καὶ ὅταν, τέλος πάντων, ἡ μήτηρ ἐπιστρέψῃ, τὸ παιδίον κάμνει τὰ δίκαιά του παράπονα, ἐκείνη δὲ, διὰ νὰ σκεπάσῃ τὸ πρῶτον ψεῦδος, ἀναγκάζεται νὰ ἐφεύρῃ ἄλλα πολλά. Ὁ παῖς, ὅσον καὶ ἂν ἦναι ἀπλοῦς, εἶναι ἀδύνατον νὰ μὴ γνωρίσῃ, ἐπὶ τέλους, ὅτι οἱ γονεῖς του ψευδόμενοι ἀπατώσιν αὐτόν· ἅμα δὲ καταλάβῃ τοῦτο, φυσικὰ δὲν βάλλει πλέον κάμμιαν πίστιν εἰς τὰ λόγια των· καὶ, τὸ χειρότερον, ἀκολουθῶν τὸ μητρικὸν παράδειγμα, μανθάνει καὶ αὐτὸς νὰ ψεύδεται. Τὰ παιδιὰ κλίνουσι πολὺ μᾶλλον εἰς τὸ κακὸν παρά εἰς τὸ καλόν, πλέον εἰς τὸ ψεῦδος παρά εἰς τὴν ἀλήθειαν· ὅταν δὲ τῶν γονέων τὸ παράδειγμα ἐνδάρ-βυνη τὴν πονηρὰν ταύτην κλίσιν, τί ἄλλο δύναται τις νὰ προσμένῃ παρά τὸ πλέον ὀλέθρια ἀποτελέσματα; Πῶς ἐμπορεῖ νὰ λέγῃ τὴν ἀλήθειαν ὁ ἀνὴρ, ὅστις κατ' ὄλην τὴν παιδικὴν αὐτοῦ ἡλικίαν ἐδιδάσκετο νὰ λέγῃ τὸ ψεῦδος;

Ἄν ἐπιθυμῶμεν νὰ γένωσι τὰ τέκνα μας τίμιοι καὶ φιλαλήθεις ἄνδρες, ἅς διδάσκωμεν αὐτὰ τὴν ἀλήθειαν μὲ τὸ ἴδιόν μας παράδειγμα· διὰ νὰ ἐμπνεύσωμεν εἰς ἐκεῖνα ἔρωτα τῆς ἀληθείας, εἶναι ἀπαραιτήτως ἀναγκαῖον ν' ἀποφεύγωμεν ΗΜΕΙΣ πάντα λόγον ἀπάτης.

Ἄλλ' ἐνδέχεται νὰ εἴπωσι τινὲς, εἰς μικρὰ πράγματα δὲν βλάπτει, ἂν ἀπατῶ τις τὸ τέκνον ψευδόμενος. Σφάλμα μέγιστον. Δὲν λέγει ὁ Χριστὸς καὶ οἱ Ἀπόστολοι, ὅτι μικρὰ ζύμη ὅλον τὸ φύραμα ζυμοῖ, καὶ ὅτι ὁ ἐν ἐλαχίστῳ ἄδικος, καὶ ἐν πολλῷ ἄδικός ἐστιν; Ἀφοῦ μίαν φορὰν συνειδήσει τις νὰ λέγῃ τὰ μικρὰ ψεῦδη, δὲν ἀργεῖ νὰ εἴπῃ καὶ τὰ μεγάλα.

ΠΕΡΙ ΣΤΝΕΙΔΗΣΕΩΣ.

ΠΕΡΙ τῆς ἀνεξαρτησίας τῶν θρησκευτικῶν δοξῶν ἢ περὶ τῆς συνειδήσεως, ἐπειδὴ αἱ δόξαι αὐταὶ καὶ τὰ συντροφεύοντα αὐτάς αἰσθήματα εἶναι τὸ ἱερώτερον πρᾶγμα ἀπ' ὅσα ἐμπορεῖ νὰ ἔχῃ ὁ ἄνθρωπος, ἐπειδὴ εἰς αὐτὰ εὐρίσκει τὴν παρηγορίαν τῶν πολυειδῶν θλίψεων τῆς παρουσίας ζωῆς, καὶ εἰς αὐτὰ ἐπιστηρίζει τὰς ἐλπίδας τῆς μετὰ ταύτην αἰωνίου εὐδαιμονίας του, εἶναι ἐναργὲς ὅτι κάμμία ἀνθρωπίνη ἐξουσία δὲν ἔχει δικαίωμα βίως ἐπάνω εἰς τὴν συνειδήσιν, ἐκτὸς τῆς διὰ λόγου καὶ διδασκαλίας πειθοῦς. Ἐμποροῦν αἱ δόξαι τινὸς νὰ ἦναι ἐσφαλμέναι, καὶ τὰ αἰσθήματα